

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1020/06
24.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa BA, advokat, radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa i utvrđenja, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž. 2136/05 od 06.02.2006. godine, u sednici održanoj 24.10.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana, revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž. 2136/05 od 06.02.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Šapcu P.br.725/06 od 28.09.2005. godine, stavom prvim izreke, odbačena je kao neblagovremena, tužba tužilje AA, kojom je tražila da se poništi kao nezakonito rešenje direktora tuženog "BB" br.01-40 od 28.01.2005. godine o prestanku radnog odnosa tužilji. Stavom drugim izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se utvrdi da joj je radni odnos, zasnovan na određeno vreme, prerastao u radni odnos na neodređeno vreme počev od 29.01.2005. godine na poslovima šivač I grupe i da se tuženi obaveže da sa tužijom zaključi aneks ugovora o radu, radi zasnivanja radnog odnosa na neodređeno vreme i da je vrati na rad. Stavom trećim izreke obavezana je tužilja da tuženom plati na ime troškova postupka 22.875,00 dinara, u roku od 8 dana po prijemu presude.

Presudom Okružnog suda u Šapcu Gž.2136/05 od 06.02.2006. godine, stavom prvim izreke, odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena prvostepena presuda. Stavom drugim izreke odbijen je kao neosnovan zahtev tuženog kojim je tražio da se tužilja obaveže da mu naknadi troškove postupka od 4.500,00 dinara, koji su nastali davanjem odgovora na žalbu.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP-a i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. st.2. tač.9. ZPP-a, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje se ukazuje u reviziji.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja i tuženi su 04.11.2004. godine zaključili Ugovor o radu br. 01-217/7, kojim je ugovoren radni odnos tužilje kod tuženog na određeno vreme za period od 04.11.2004. godine do 24.12.2004. godine, za obavljanje poslova na radnom mestu __ I grupe. Po isteku roka za koji je zasnovan radni odnos tužilja je nastavila da radi kod tuženog do 28.01.2005. godine, kada joj je rešenjem direktora tuženog br.01-40 od 28.01.2005. godine prestao radni odnos. Dana 16.02.2005. godine tužilja je podnela tužbu protiv tuženog, kojom je tražila da se utvrdi da joj je radni odnos na određeno vreme prerastao u radni odnos na neodređeno vreme na poslovima "__" počev od 16.03.2005. godine, da se obaveže tuženo preduzeće da sa njom zaključi aneks ugovora o radu, radi zasnivanja radnog odnosa na neodređeno vreme, počev od 16.03.2005. godine. Podneskom od 02.06.2005. godine tužilja je preinačila tužbu, tako što je uz postojeći istakla i zahtev za poništaj rešenja tuženog br.01-40 od 28.01.2005.godine, uz utvrđenje da je tužilji prerastao radni odnos na neodređeno vreme počev od 29.01.2005.godine.

Na utvrđeno činjenično stanje pravilno je primenjeno materijalno pravo.

Odredbom člana 122. st.1. i st.2. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" br.70/01, 73/01), propisano je da protiv odluke kojom je povređeno pravo zaposlenog ili kad je zaposleni saznao za povredu prava, zaposleni ili sindikat, ako ga zaposleni ovlasti, može da pokrene spor pred nadležnim sudom, a rok za pokretanje spora je 15 dana od dana dostavljanja odluke, odnosno saznanja za povredu prava. Tužilja je, po proteku zakonskog roka za podnošenje tužbe, tražila sudsku zaštitu protiv rešenja o prestanku radnog odnosa, tako da je rešenje direktora tuženog br. 01-40 od 28.01.2005. godine, postalo konačno i pravnosnažno, zbog čega je ispravno odbačena, kao neblagovremena tužba kojom je zahtevan poništaj označenog rešenja.

Tačni su navodi u reviziji da je, po samom zakonu došlo do preobražaja radnog odnosa tužilje na određeno vreme u radni odnos na neodređeno vreme, jer je po proteku roka određenog Ugovorom o radu od 04.11.2004. godine

(24.12.2004. godine) nastavila sa radom kod tuženog sve do 28.01.2005. godine, a članom 23. st.4. Zakona o radu regulisano je da radni odnos zasnovan na određeno vreme postaje radni odnos na neodređeno vreme, ako zaposleni nastavi da radi najmanje 5 radnih dana po isteku roka za koji je zasnovan radni odnos. Tuženi je ovo tužilji i priznao u rešenju broj 01-40 od 28.01.2005. godine, pošto je u stavu drugom njegove izreke iskazao da tužilji -zaposlenoj radni odnos prestaje 28.01.2005. godine, a ne 24.12.2004. godine tj. istekom roka na koji je zasnovan, u skladu sa članom 97. tač.1. Zakona o radu. Međutim, kako je tužilja propustila da u zakonskom roku traži poništaj rešenja o prestanku radnog odnosa, njoj je radni odnos kod tuženog - poslodavca konačnim i pravnosnažnim rešenjem prestao, pa je neosnovan tužbeni zahtev u delu kojim je tražila da se utvrdi da joj je radni odnos zasnovan na određeno vreme prerastao u radni odnos na neodređeno vreme počev od 29.01.2005. godine, na poslovima ___ I grupe i da se tuženi obaveže da sa tužiljom zaključi aneks ugovora o radu, radi zasnivanja radnog odnosa na neodređeno vreme uz vraćanje na rad.

Na osnovu člana 405. st.1. ZPP-a odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS